

- Insemnătatea conferinței de la Geneva (pag. 7)
- Agronomul ne sătutește (pag. 3)
- Noaptea pe lună (pag. 4-5)

Avem datoria să răspundem cu cinste

Priviți-l în fotografie pe țăranul muncitor Stan Nedelea, care toarnă cu căldarea griul în sac. După chip se poate vedea cu câtă dragoste își predă el cotele datorate statului. Poate că chiar din acest griu, numai bob și bob, vor minca piine și cei trei feciori ai lui care au slujbe la stat.

★ ★ ★

E chipul tău

Pe bobul cât o lacrimă de mic
In mii de snopi, pe fiecare spic,
Cu linii fine, meșterit cu greu,
Plugurile, săpat e chipul tău.

Grăuntele-l păstrează încrestat,
De rădăcina spicului legat, —
Și recunoști pe fiice grăunte
Al griului, de soare arsa-ți frunte.

Plăpînd în toamnă, a crescut nițel,
S-a ridicat cît crește-un băiețel,
Și-apoi însetoșat de trai, de viață,
A prins și el oleacă de mustață.

Și ca și noi la optsprezece ani, —
Cînd se văzu înalt și zvelt în lan
Venitu-i-a și lui odată ora
Cu alte spice să încingă hora.

Din palme ritm au început să-i bată
Combine și secerători de-odată.
Legați mecanic snopii, — ori sub genuchi,
S-au răsădit în șes ca niște trunchi.

...Indatorat, pămîntul ți-a adus
Atîta griu cît dor în el ai pus.
Ți-a prins pe boabe chipul, să se știe
Că e al tău și-ți poartă prietenie.

De asta, celui ce-ți trimite stambă,
Curent electric, ori petrol în lampă,
Alături de grăunte, i-ai trimis,
Tot în grăunte, chipul tău înscris...

TIBERIU UTAN

Dimineața, la baza de recepție din Sălcia — regiunea București — nu erau decît cei trei magazioneri.

— Bună ploaie a tras azi noapte, spuse Pirvu Ștefan, unul din magazioneri. Să știi însă, că azi n-o să poată veni nimeni cu cotele. Dar nici nu termină bine vorba, cînd află că la magazia lui a și sosit un convoi de 20 de care încărcate cu griu. Erau țăranii muncitori din comuna Drăceza. Străbătuseră 18 km. pe un drum desfundat de ploaia ce căzuse noaptea.

Pe la vremea prînzului a sosit încă un convoi de 30 de care. Veniseră cu cotele de cereale și țăranii din satul Tudor Vladimirescu. Petre St. Constantin — magazionerul bazei — potrivea cîntarul și începu preluarea cotelor...

Cum își auzi numele strigat, Stan Nedelea sări din car. Ajutat de Tănase Dinu luă cite un sac în spinare și-l așeză pe cîntar.

După ce au fost descărca-

te toate carele venite din satul Tudor Vladimirescu, Stan Nedelea merse iarăși la magazioner și-i spuse cu glas tare ca să-l audă și ceilalți țăranii muncitori ce se pregăteau de plecare:

— Ce zici tovarășe magazioner, bănuiești acum de ce am venit noi azi cu cotele fără a băga în seamă drumul noroios? Poate că nu. Apoi atunci să-ți spun eu. Ne-am minat încoace o singură dorință: să răspundem cu cinste marelui ajutor pe care ni-l dă statul nostru. Ai nevoie de tractor, semănătoare ori batoză, apoi n-ai decît să dai o fugă la S.M.T. Vrei să îmbraci casa cu albituri, dă o fugă la cooperativă: metrul de pinză albă costă doar cîțiva lei. Ei, dar ce să mai înșir, fiecare din dumneavoastră știe și simte grija partidului și a guvernului nostru. Iată, tovarășe magazioner — spuse Stan Nedelea — de ce ne-am grăbit să aducem cotele la baza de recepție.

Ion Belciugan

NOAPTEA LA ARIU

După deal mărîtul soare
Asfinți privind spre luncă;
Umbrele tiptil aleargă,
Seara pinza își aruncă...

Încercînd în saci comoara
Treierată pină-n seară,
Inturnîndu-se spre tineri,
Un bătrîn grăi-ntr-o doară:

— Hai acas' treierători,
Vine vremea de culcare!
— Avem treabă, pentru noi
Mai răsare un alt soare!...

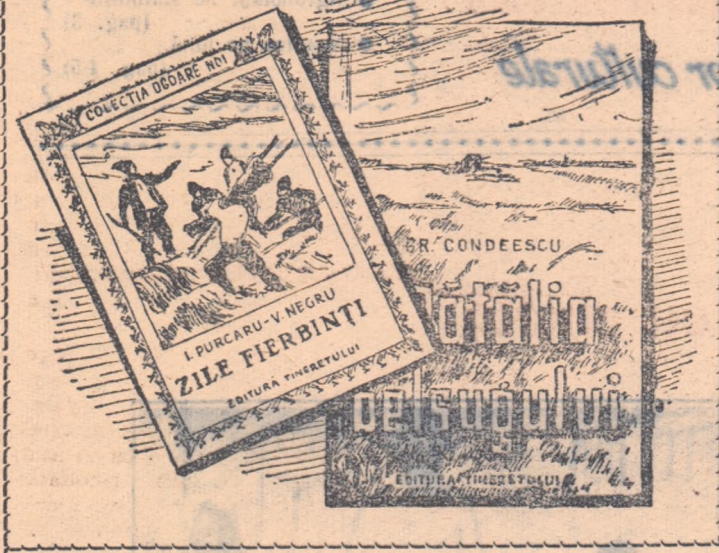
Nici că vorba se sfîrși,
Peste arie-ntr-o cîmpă,
Valuri, valuri de lumină
Fluturată din aripă.

Oare, soare răsărit-a
Peste virf de stog aici?
Nu, e-al fulgerului frate,
Este „becul lui Illici“.

...Și-n lumina de mătase
Ce străbate viu în noapte,
Treieră de zor batoza
Piine nouă: grîne coapte.

AUREL BĂBEANU

Vitrina cu cărți

In fața unor

GAZETELE DE PERETE

Un pîlc de oameni s-a adunat în fața căminului cultural. Vorbesc despre combina ce a poposit de câteva zile în sat. La gazeta de perete din fața căminului, unul din articolele proaspăt afișate pomeneste și el despre același lucru, arătînd foloasele pe care le aduce în agricultură, munca mecanizată.

Acesta nu e însă singurul articol de la gazeta de perete ce oglindește preocupările țăranilor muncitori din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Răcari. În centrul gazetei se află rubrica „Vești din comună”. Urmărind-o, întilnești aici pe Ilie Stroe și pe alții, care au fost primii la secerat, treierat și predarea cotelor către stat. Colectivul gazetei de perete al cărui responsabil e profesorul I. Stanciu, ține o strînsă legătură cu tehnicienii agricoli din comună. Aceștia seriu deseori articole prin care îi mobilizează pe țăranii muncitori la muncă rodnică. La rubrica „Ce să facem acum”, a fost publicat un articol apărut și la gazeta de la arie, în care I. Stanciu explică limpede cum trebuie organizat treieratul spre a se economisi timp și brațe de muncă. Articolul tovarășei Virginia Staș vorbeste despre datoria patriotică pe care o are fiecare țăran muncitor de a preda la timp cotele către stat.

Pe Ion Istrate, ca și pe Constantin Matei, fruntași în muncile agricole, i-a îndemnat responsabilul gazetei de perete să împărtășească pe această cale și altora cele știute și aplicate de ei în munca câmpului. La gazeta de perete din comuna Tudor Vladimirescu au apărut și articole în care au fost criticați oamenii ce fug de răspunde-

re, ca și cei ce lasă treaba de azi pe mâine. Gazeta de perete din comuna Tudor Vladimirescu își merită numele de oglindă a vieții satului.

Îată acum și gazeta de perete din comuna Ciofliceni, raionul Snagov. Privind-o te întrebă nedumerit: oare aici nu se întîmplă nimic? Desigur că se întîmplă. Nenumărate sînt, de pildă, lucrurile bune ce se pot spune despre harnicii țăranii muncitori din Ciofliceni care pînă la 20 iulie seceraseră toată suprafața de păioase a comunei, mulți dintre ei pornind apoi la dezmiriștit. Comuna Ciofliceni are și o arie model, despre care, de asemeni, la gazeta de perete, nu s-a pomenit nimic, după cum n-a pomenit despre faptul că între comunele Ciofliceni, Snagov și Ciolpani s-a pornit în această campanie o întrecere.

Dacă întrebă pe responsabilul gazetei de perete, tovarășul Bogătescu, cum merge munca colectivului gazetei, află că acest colectiv e compus numai... din tovarășul Bogătescu. Responsabilul este de fapt și cel care scrie gazeta de perete, cînd știut este că la această treabă trebuie să fie antrenati cît mai mulți țăranii muncitori. Nu e de mirare că oamenii nu se uită cu interes la această gazeta de perete, în care articolele apar la întîmplare, scrise de același om, fapt pentru care și seamănă mult unele cu altele.

Gazeta de perete este un sprijin însemnat — și practica a dovedit-o cu prisosință — în munca politică ce se desfășoară la sat. Ea trebuie să fie interesantă, atrăgătoare și în curent cu tot ce se întîmplă în sat. Numai așa poate răspunde menirii ei.

Mălina Cajal

Roadele cititului

Dacă te uiți pe fișele bibliotecii din comuna Amărăștii de Jos, raionul Caracal, observi cît de mulți țăranii muncitori au citit cărți ca: „Bruschii”, „Secerișul”, „Pămînt desțelenit”, precum și broșuri ca: „Însămînțarea porumbului în pătrat”, „Foloasele aduse de întovărășirile agricole țăranimii noastre muncitoare”

și altele. Roadele dragostei de carte se văd în bună măsură în faptul că 300 de țăranii muncitori de aici s-au înscris în 4 întovărășiri agricole. De asemeni cincizeci la sută din suprafața însămînțată cu porumb din întreaga comună a fost semănată după metoda cuiburilor în pătrat.

Tot mai limpede e în mintea fiecărui țăran muncitor acum, adevărul că cititul cărților e un sprijin de temelie în munca și în viața sa de zi de zi.

Iordache Catană
corespondent

POSTA redacției

Despre moștenire și vînzările de pămînt

Țăranul muncitor Ion Popa din comuna Cîlnic, raionul Sebeș, regiunea Hunedoara, întrebă: „Cum se poate moșteni pămîntul și în ce condiții se fac vînzările de terenuri?”

Publicăm mai jos răspunsul la întrebarea pusă:

Dreptul la moștenire asupra proprietății personale a cetățenilor este garantat prin Constituția Republicii Populare Romîne. Au dreptul la moștenire în părți egale, toți copiii născuți dintr-o căsătorie înregistrată la starea civilă. De asemenea, au aceleași drepturi la moștenire copiii născuți în afara căsătoriei, dacă s-a stabilit prin hotărîre judecătorească că ei sînt copiii celui care a lăsat moștenirea sau dacă au fost recunoscuți de acesta prin declarație la serviciul de stare civilă sau prin testament. Persoanele înfiate au și ele dreptul la moștenirea lăsată de înfiitor, împreună cu cel de mai sus. Nu are dreptul la moștenire copilul dintr-o altă căsătorie a soțului celui care lasă moștenirea (adică copilul care înainte se numea „copil vitreg”). Soțul rămas în viață vine la moștenire împreună cu copiii sau în lipsă de copii cu celelalte rude, care moștenesc, în anumite proporții pe care le stabilește legea.

Vînzarea terenurilor care se află în vatra satului se poate face numai cu autorizația sfatului popular comunal.

Terenurile arabile, pășunile, fînețele, viile, livezile, iazurile și bălțile care se află în afara vetrelor de sat sau în afara comunelor urbane, nu pot fi înstrăinate sub nici o formă fără a avea mai înainte autorizația Ministerului Agriculturii.

Prețul de vînzare se stabilește prin buna învoială între vînzător și cumpărător, iar actul de vînzare trebuie să se facă la Notariatul de Stat și să fie apoi transcris în registrul de transcripțiuni sau scris în cartea funciară.

La arie bate inima satului

Dacă aș fi întrebat în aceste zile care-i inima comunei noastre, n-aș putea să răspund altceva decît că ea se află la arie de treier. Sînt oare temeiuri pentru un asemenea răspuns? Oricum din în comuna noastră și-ar da seama că sînt. Vrei să stai de vorbă cu activiștii sfatului popular? Ai să-i găsești la una din ariile comunei. Tot la arie ai să găsești majoritatea corpului didactic, tineretul și școlarii, activul căminului cultural. Și tot la arie ai să afli cele mai noi vești din munca și viața satului. Iar dacă zăbovești puțin, poți asista și la un minunat program artistic.

Muncă însuflețită. Informare politică, cîntece, jocuri și veselie. Iată ce afli la arie de treier în aceste zile.

Încă cu mult înaintea începerii recoltatului, colectivul căminului cultural, sprijinit de organizația de partid, sfatul popular și de tineret a luat o serie de măsuri pentru ca în tot timpul treierului să se desfășoare o susținută muncă cultural-politică.

Odată cu organizarea ariilor, cu fixarea grupii de fummat, a pichetului de incendiu și a chioșcului cooperatiei, s-a organizat și locul pentru desfășurarea susleitească a țăranilor muncitori. Primul lucru ce te atrage de cum te apropii de o arie, sînt lozincile mobilizatoare care chea-

mă pe țăranii muncitori la grăbirea treierului.

Au fost organizate la arie biblioteci volante cu 20—30 cărți și broșuri. Ziarul „Scînteia” și ziarul local sînt citite în colectiv în timpul pauzei, lămurindu-se o seamă de probleme din politica internațională și din țară. Un loc mult căutat este gazeta de arie unde sînt popularizați frunțașii și la care se arată care este situația treierului pe comună.

Cu mult înainte de campania de recoltare s-a pregătit și brigada artistică de agitație, care prezintă pe rînd la toate ariile spectacole deosebit de atractive. În aceste spectacole se popularizează frunțașii și se satirizează codașii. În general după fiecare reprezentare munca se desfășoară cu și mai mult avînt.

E greu să arăți cine anume își dă mai mult interesul pentru ca activitatea cultural-politică și artistică în campania culesului să se desfășoare cît mai bine. Ea este o preocupare a tuturor. Trebuie să evi-dențiem însă dragostea cu care lucrează tinerele Elena Păunescu, Aneta Bălașa, ca și Dumitru Pițigoi și Marin Păunescu, responsabilul colectivului de conferențieri.

C. LEOVEANU

directorul căminului cultural din comuna Leu, raionul Craiova

Circumscripția deputatului Radu Andrei

Satul Coaș din comuna Remetea Chioarului, regiunea Baia Mare, nu-i vestit prin împrejurimi numai pentru vrednicia țăranilor muncitori, ci și pentru cea a deputatului Radu Andrei. El este un bun tovarăș de muncă și sfătuitor pentru alegătorii din circumscripția sa. Deputatul aplică cu încredere metodele înaintate în munca câmpului. El achită de asemeni la vreme datorile către stat. Cotele

de carne și lapte le-a predat pe întregul an 1955, iar impozitul l-a achitat și pentru trimestrul III. Și țăranii muncitori din circumscripția Nr. 25 Coaș urmează exemplul deputatului. Astfel, circumscripția Nr. 25 este frunțașă pe comună atît la muncile de recoltare cît și la achitarea cotelor și impozitelor datorate statului.

A. Buzdugan
corespondent

Ciudățeni din lumea peștilor

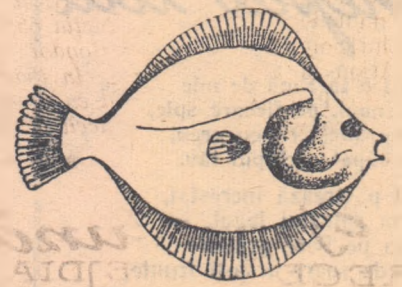
Ca și pămîntul, apele mărilor și oceanelor adăpostesc în adîncurile lor animale cu cele mai felurite forme, mărimi și culori.

Îată, de pildă, peștele „Cromis”, denumit și „Tată de familie”. El se ocupă, îndeosebi partea bărbătească, cu clocire și creșterea puilor. Cînd femeia a terminat de depus ouăle, se retrage la o mică

distanță de soț, lăsîndu-i locul. Acesta vine și înghite ouăle. El nu le mănîncă însă, ci le păstrează în gură într-un adăpost între fălcile lui uriașe. Aici, ouăle, în număr destul de mare, trec în câteva zile prin toate schimbările. Cînd puii ieșiți din ouă sînt destul de mărișori tatăl lor le dă drumul din adăpost în apă.

Peștele „Cameleon”. Este un soi de pește care își schimbă foarte des culoarea după cea a locului în care se află. Pe mal, de pildă, el ia culoarea nisipului, iar dacă se rătăcește printre ierburile de pe mal își schimbă culoarea în verde,

asa că greu poate fi deosebit. Prins și pus într-o basma roșie, de pildă, el devine roșu, pierzînd însă treptat această culoare, pe măsură ce l se stinge viața.

Peștele „Torpila” trăiește pe fundul oceanului Atlantic și a mării Mediterane. Corpul ii este turtit, avînd o lățime de un metru și jumătate.

Curios la acest pește este faptul că în interiorul corpului are niște

organe care produc un curent electric foarte puternic, cu ajutorul căruia trăznește animalele care vor să-l atace.

Seamăna porumb furajer în miriște

Costică Șoseanu și Mihai Dascălu din comuna Drăgușeni, raionul Negrești, regiunea Iași, au terminat primii secerișul. Tot ei au fost cei dintii care au băgat plugul în miriște și au semănat porumb furajer. A doua zi a terminat secerișul și țărani muncitori Neculai Ciubotaru. Numai deocă a însămintat și el porumb furajer în miriște. În felul acesta, mulți țărani muncitori din comuna Drăgușeni sînt hotărîți să scoată de pe ogoarele cultivate cu păioase încă o recoltă, de data aceasta de porumb, asigurându-și prin aceasta nutrețul pentru hrana animalelor.

T. Grosu
corespondent

Așa muncesc viticultorii din Străoane

Ca să afli cum muncesc viticultorii din Străoane, raionul Panciu, trebuie mai întîi să mergi pe cîmp. Acolo ai să vezi cum sînt întreținute cele 782 hectare de vie, aproape toată altoită și pusă pe araci. Ori unde ai să treci, ai să întîlnești butuci încărcăți de rod, fără un fir de buruiană între ei. Viticultorii sînt oameni harnici și dornici să obțină și în acest an o recoltă bogată de struguri și vin. Pînă acum mulți dintre ei sînt gata cu prașila a doua și au început și cea de a treia prașilă. De asemeni viile au fost stropite de cite patru ori. Ba unii viticultori, printre care Niculae Ringhianu, Neculai C. Chirilă, Tănase Dobrin și alții au terminat și cel de al cincilea stropit.

Stianclu Mircea
corespondent

Vor livra peste 130.000 kg. struguri

Printre cooperativele din raionul Buzău care au desfășurat o frumoasă activitate în ultima vreme, se numără și cooperativa din comuna Meirei.

Prin munca de lămurire dusă de conducerea cooperativei în privința contractărilor, un număr de 98 țărani muncitori au contractat cu cooperativa livrarea a peste 138.800 kg. struguri, primind pînă acum ca avansuri suma de 50.228 lei. Printre cei ce au contractat cantități mari de struguri se numără următorii țărani muncitori: I. Ionașcu, C. Chiricioiu, Gh. Ionașcu, Al. Arion și alții.

Paul Duță
corespondent

Pașa Bună I RECE PRIMEJDIĂ REA

Ne aflăm în plină campanie de treier. În această perioadă sfaturile populare comunale, formațiile voluntare de pază contra incendiilor și toți țărani muncitori sînt datori să asigure o bună pază a recoltei. Pe arie trebuie să se găsească în mod permanent butoaie pline cu apă, precum și panouri cu materiale de incendiu (pompa manuală, furci, lopeți, măști cu cozi lungi, cângi, căldări, etc.) Fumatul pe arie să fie interzis. Pentru fumători se vor amenaja — la distanță de circa 100 m. de stogurile așezate pe arie — locuri speciale prevăzute cu cite un butoi cu apă pentru stingerea capetelor de țigări.

Ascultînd sfatul agronomului, țărani muncitori Pascu Stănoiu din comuna Afumați, regiunea Craiova, — ară miriștea pentru a o semăna cu porumb furajer. După recolta bună de griu el va scoate în acest an, de pe același teren și o recoltă de furaje.

Cum am obținut 3160 kg. griu la hectar...

De cîțiva ani încoace muncesc pămîntul după sfaturile agronomului și culeg mereu recolte bogate de cereale. Anul acesta am scos de pe un hectar 3.160 kg. griu. Desigur, că sporul de recoltă nu a picat din senin...

Anul trecut eu am cules porumbul pe la 20 septembrie. Pe acest teren îmi pusesem în gînd să însămintez griu. După ce am terminat culesul și tăiatul cocenilor, am făcut o arătură de 4—5 cm, pentru a nivela terenul și a păstra apa în pămînt. Apoi după o

săptămînă am arat terenul la 18—20 cm. adîncime. Intre timp m-am dus la Segarcea. Acolo mi-am schimbat griul meu pe griu bun de sămînță de soiul Cenad A. 15. Cu toate că era curat eu l-am mai dat odată la trier, apoi l-am tratat cu abavid și la 5 octombrie l-am însămintat. În primăvară, prima mea grijă a fost să boronesc griul pentru a sparge scoarța ce se formase. După aceea m-am îngrijit de plivit. L-am plivit ori de cite ori au crescut buruienile. Cînd a dat în pîrgă am pornit la secerat. După ce l-am se-

cerat și l-am strîns în clăi, l-am cărat iute la arie.

După ce am predat cele 289 kg. de griu, colă către stat și uiumul batozei, mi-au mai rămas 2.657 kg. de griu pe care l-am adus acasă.

...Iată cum se adeverește încă odată o vorbă înțeleaptă cunoscută din bătrîni: nu există pămînt slab, ci pămînt lucrat bine și pămînt lucrat prost.

Dumitra M. Hondor
țărăncă muncitoare din comuna Padea, raionul Segarcea, regiunea Craiova

...Tar eu cu aproape 1150 kg. mai puțin

Eu am avut însămintat în acest an un pogon de griu pe un loc vecin cu cel al țărăncii muncitoare Dumitra M. Hondor. Pămîntul meu este de calitate întîia, negru, la fel cu al Dumitrei M. Hondor. Recoltă bună de griu am și eu.

Am scos în acest an 2.015 kg. griu la hectar, recoltă destul de mare față de aceea scoasă de ceilalți oameni din satul nostru. Totuși mi-e nechez că de pe un teren vecin cu al meu și de aceeași calitate, s-au scos cu aproape 1.150 kg. boabe mai mult la hectar. Și eu puteam realiza producția obținută de Dumitra Hondor. Vina însă este a mea: în toamnă am semănat griul cu o săptămînă mai tîrziu decît vecina mea...

După ce am cules porumbul, eu am arat porumbiștea abia la 12 octombrie și tot în ziua aceea am însămintat și griul. Restul lucrărilor agrotehnice arătate de Dumitra M. Hondor le-am aplicat apoi și eu pe locul meu.

Abia la treierat mi-am dat seama însă de greșala făcută. Dacă însămintam griul la timp, negreșit că scoteam și

eu peste 3.100 kg. griu la hectar.

Iată o bună învățătură de minte pentru mine! La toamnă, la însămintări, voi fi primul în comună, semînînd griul la timp și aplicînd cu toată încrederea recomandările agronomilor.

Gheorghe M. Stoian
țărăncă muncitor din comuna Padea, raionul Segarcea, regiunea Craiova

Agronomul ne sfătuiește

Nutrețul murat este unul dintre cele mai sponice furaje pentru hrana animalelor în timpul iernii.

Prin cultivarea plantelor pentru siloz (nutreț murat) și insilozarea lor chibzuită se obțin foloase mari în fiecare gospodărie. Astfel, de pe o jumătate de hectar se poate recolta pînă la 20—30.000 kg. porumb sau floarea soarelui verde pentru murat, cantitate indostulătoare pentru a ține 4—5 vite mari timp de 6 luni. Nutrețul murat are o mare putere hrănitoare.

CE PLANTE POT FI INSILOZATE

Plantele cultivate pentru nutreț murat ca porumb, floarea soarelui, sfecla de zahăr, etc. — se string de verzi. De exemplu: porumbul se recoltează cînd are boabele în lapte spre pîrgă, floarea soarelui cînd începe să înflorească, frunzele și coletele de sfeclă atunci cînd începe recoltatul rădăcinilor și așa mai departe.

REGULI DE CARE TREBUIE SĂ SE ȚINĂ SEAMA

Gropile în care urmează a fi pus nutrețul la murat să fie umplute în întregime (pentru aceasta se face socoteala țînînd seama că un metru cub de nutreț verde tocat și bătătorit cîntărește 600—700 kg.) Ele trebuie să fie înguste la fund și late la suprafață (2 m. la fund și 2,5 m. la suprafață); lungimea lor se face după nevoie, însă nu trebuie să fie mai mari de 15—20 m., iar adîncimea să nu treacă de 2 m. Gropile se fac pe un loc ridicat — unde apa nu izvoarește nici la o adîncime de 2 m. și ferit de scurgerea apei. Nutrețul murat în care pătrunde apa se strică de îndată. Atunci cînd se insilozează cantități mici de nutreț, gropile să fie captușite cu cărămidă, beton, scinduri, piatră și alte materiale în care nutrețul murat să stea ca într-un butoi.

Nutrețul — pe măsură ce se recoltează — se toacă la o mărime potrivită, 2-3 cm., se a-

șează în gropi și se bate bine cu ajutorul animalelor — cînd gropile sînt mari — sau cu maui — atunci cînd gropile sînt mici — pentru a scoate aerul. Dacă rămîne aer în gropi nutrețul în loc să dospescă, putrezește. Gropile trebuie să fie umplute cu nutreț tocat și acoperite cu pămînt în cel mult 3—4 zile, iar silozurile speciale în 5—6 zile.

Pentru a dospi, nutrețului îi trebuie 4—5 săptămîni, dată după care poate fi întrebuințat la hrănirea animalelor; din siloz să nu se scoată mai mult nutreț decît e nevoie pentru hrana animalelor pe o zi.

În timpul păstrării, trebuie să controlăm mereu învelişul de pămînt și să-l îndreptăm acolo unde este nevoie.

Prof. A. ROMANOVICI
colaborator științific
al Academiei R.P.R.

ALBINA
Pagina 3-a

Repede ca... MFLCUL

Pînă nu de mult comuna Independența din raionul Galați, era o comună fruntașă la seceriș. În prezent însă lucrurile s-au schimbat. De ce? Oare în această comună nu sînt posibilități? Ba sînt destule! Sînt oameni harnici ca Ion Tudorache, care a obținut 2.824 kg. griu la hectar, ca Gheorghe Moru, care a obținut 2.568 kg. griu la hectar și mulți alții. Ei au secerat și treierat printre primii. Exemplul lor însă nu a fost urmat.

În comună sînt 7 batoze care ar putea treiera pe zi cite 20.000 kg. boabe fiecare. Aceasta ar însemna aproape 140.000 kg. cereale pe zi sau cantitatea de griu recoltată de pe 60 hectare! Deci treieratul ar putea fi terminat în cel mult 30 zile. În comuna Independența s-a treierat însă în 6 zile numai recolta de pe 48 hectare. În unele zile, ca de pildă în 25 iulie, la aria Nr. 2 n-au treierat decît 5 țărani muncitori, iar la aria Nr. 5 numai 2 țărani muncitori. Apoi după acest ritm de muncă, treieratul ar însemna să dureze pînă în octombrie!

Tărăgănarea neîngăduită a treierului este și urmarea slabei munci culturale ce se duce în comună. Ce fac oare în aceste zile activității culturale din comună, formațiunile artistice ale cîminului cultural?

În această perioadă atît de însemnată, munca culturală trebuie dusă cu mai multă în-suflețire și nicidecum lăsată să lincezească. Atît pe arie în zilele de lucru, cît și pe scena cîminului cultural în zilele de sărbătoare, activitatea culturală are menirea să îndemne pe țărani muncitori să folosească toate mijloacele pentru grăbirea treierului.

Este timpul ca în primul rînd tovarășul președinte Vasile Oană și deputații sfatului popular comunal să simtă întreaga răspundere pe care o au în buna reușită a campaniei agricole de vară, și să treacă la o serioasă organizare a muncii pe ariile de treier încît batozele să lucreze din plin.

V. Drăgușanu

PE MUNTELE GĂINA

Din timpuri străvechi în inima munților Apuseni, acolo unde se întâlnesc astăzi hotarele a patru regiuni ale țării (Cluj, Arad, Oradea, Hunedoara) locuitorii munților s-au întâlnit și se întâlnesc în fiecare an în mijlocul lunii iulie, la târgul de pe Muntele Găina.

Anul acesta târgul a avut loc în ziua de 17 iulie. În zorii acestei zile, pe poteciile ce serpuiesc printre păduri de fag și brad, mii de tineri și tinere, vîrstnici și bătrîni din satele învecinate, vizitatori veniți din întreaga țară, orchestre și echipe artistice, urcau spre vârful muntelui situat la o înălțime de 1485 m. În jurul numelui Muntelui

Găina s-au țesut multe legende. Pe vremuri, — povestesc bătrîni, — din minele de aur ieșea în fiecare zori de zi o găină de aur și ocolo, în vârful muntelui, oua. Locuitorii au vrut să prindă găina, dar ea a zburat la Roșia Montană. Muntele Găina păstrează și azi această amintire de basm. Dar în afară de aceasta, multe alte legende s-au țesut în jurul târgului de fețe care din vremuri străvechi se ținea aici. Oamenii își amintesc bine de cinșoșia jandarmilor care năvăleau în târg batjocorind pe oaspeți și întunecîndu-le veselie.

Azi nu mai este târg de fețe. De obiceiul acesta ca și de jandarmi își mai amintesc

doar bătrîni moți. Acum târgul de pe Muntele Găina e o adevărată sărbătoare a cîntecului, a jocului și a meșteșugului de artă populară. Adunîndu-se aici, mii de moți slăvesc cu cîntece viața nouă care înflorește în patria noastră.

...Cînd primele raze ale soarelui se revarsă peste munți, din toate părțile răsună glas de buciim. Peste puțină vreme pe munte începe târgul în cadrul căruia numeroși meșteșugari își prezintă mărfurile spre vânzare. Iată, într-o parte a târgului, i-am întâlnit pe Iancu Aurel și Popa Teodor din comuna Vidra, raionul Cîmpeni. Sute de vizitatori se opresc în fața cojoacelor confecționate de ei. Înfloriturile cusute cu mîgală, zecile de culori îmbinate, dovedesc măiestria meșteșugarilor.

În altă parte găsești tuluice, ciubărașe mici, figuri cioplite în lemn, punji brodate, butoiașe și numeroase alte obiecte de artă populară pe care creatorii lor au scris „Amintire de la Muntele Găina — 1955”.

În anul acesta, pe vârful muntelui s-a cîntat și s-a jucat nespuse de mult. Tineri și tinere din zeci de comune și sate, veniți în grupuri, fiecare cu lăutarii lor, au împînzit întregul târg cu jocurile specifice locului. În vârtejul jocurilor, pe fețele tinerilor și vîrstnicilor puteai citi bucuria de a te ști stăpîn pe toate bogățiile și frumusețile țării tale.

În fiecare an tradiția târgului e mai bogată. În acest an au venit aici numeroase echipe artistice din regiunile Cluj, Arad, Oradea, Hunedoara, care au prezentat în fața vizitatorilor frumoase programe artistice. Corul și echipa de dansuri din comuna care poartă numele lui Avram Iancu, formații de buciumași și buciumașe din raionul Gurahonț, regiunea Arad, echipa de dansuri populare maghiare din Beiuș, regiunea Oradea și numeroase altele au arătat tot ce au mai frumos în satele lor.

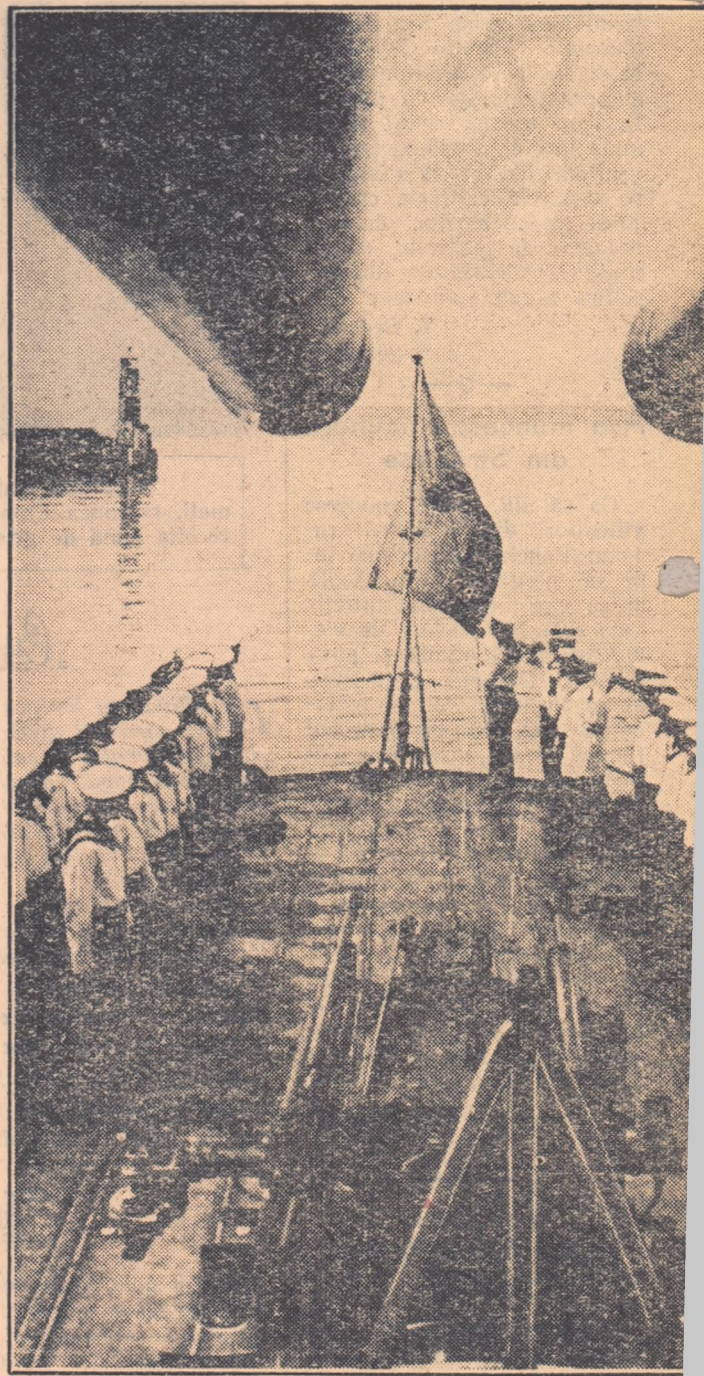
ION MICLEA

Cîntecul tulnicelor răscolește în zori de zi tăcerea nesfîrșită a ținutului dintre munți. Începe tradiționalul târg de pe Muntele Găina.

Neasemuit de frumoase sînt obiectele de artă populară. Ochii cercetează îndelung și cumpărătorul se hotărăște greu la alegere.

Petru Telegaș trecu puntea peste pîrîul dintre răchiți, gîndind: Uite, acum îi lună că poți citi jurnalul pe uliță. Să dezmiriștească noaptea. Îi lună, răcoare. Pînă scapătă gămușa în cătina de pe coama hîrtopolului, numai bine gătește și el de dezmiriștit.

Ajuns în dreptul casei lui, îl zării pe Vasile, fecioru-su și-i porunci:

— Prinde caii! Mergem la dezmiriștit; acum mergem. Lucrăm pe lună, pe răcoare.

— Ba, — răspuse scurt flăcăul. — Dezmiriștitul pe luni, că mîine avem întrecere.

— Intii pîine, băiete, și-apoi cu întrecerile voastre, să tot alergați pînă n-oți mai putea, — spuse aspru bătrînul. — Așa, intii pîine.

— Ba și una și alta — spuse băiatul.

— Fie, cum zici tu, că te găsești în toate mai căpos decît tat-tu, — îngădui bătrînul cu năduf în vorbă. — Bine. Dar mergi acum și dezmiriștește locul ce'a — că mi-am pus obrazul la sfat. Și-apoi cîștigăm și noi doi trei saci cu grîu mai mult la anu! Ori tu ești boier, ai...

— În noaptea asta nu — spuse hotărît flăcăul. — De-oi vîlăgi calul la plug, numai de întrecere nu mai este el bun.

Tatăl îl privi apăsător, înegurat, și smulse friul calului din mîna flăcăului.

— Las-că merg eu. Șargul, speriat, smuci scurt, lovînd cu pieptul pe bătrîn și-l prăvăli la pămînt. Rămas

Noaptea

slobod, calul scutură friul și dădu iama prin răsăturile capătăle. Vasile ajută bătrînului să se ridice. Acesta îl fu'geră cu privirea și ridică pumnul greu să lovească. Flăcăul nu se clinti. Aștepta, privindu-l drept în ochi.

Brațul greu al bătrînului căzu în jos fără vlagă. Nu putu să-și lovească friul. Vasile își sprijini tatăl și-l duse mai mult pe sus pînă pe prispă, pe brațul de lufernă.

— Vezi de tata, — strigă Vasile, bătînd în fereastră la maică-sa.

Merse apoi să înhamă caii. — Ce-i cu tat-tu, mă? strigă tușa Tina, parcă atunci trezită pe lume. — Ce tot biiguiești de tat-tu?

— Vezi că-i pe prispă.

— Și tu unde mîi cu p'ugul în căruță?

În loc de răspuns, fiul du bici cailor.

Moș Petru se ridică anevoie de pe prispă și merse de închise poarta în urma fiului. Îl prinsese așa ca o părere de rău și oftă. La început gîndise că lui Vasile nu-i este atît de întrecerea de alergări de cai, cît să se arate în ochii Leonorei că el e cel mai căpos dintre toți ceilalți. Că Va-

RIEI NOASTRE DRAGI

În larg e patria cu noi

de N. TAUTU
Laureat al Premiului de Stat

Cînd nava-n zori de zi pluteste
Departa de al țării mal.
Știm, patria ne ocrotește
De orice vînt, de orice val!

Și cînd pe mări plutim departe,
Simțim miros de Bărăgan,
Și pruncul buchisind pe carte,
Și cîrpii, cîrd, zburînd cîn lan,

Și fumul caselor natale,
Și aburii din caldul blid,
Și lămpile nestinsem vafo,
De la raionul de partid,

Și fața mamei ne apără
Și-n valul alb, remărgini,
Te îndrăgim adîncă mare
Ca trupul ce ne-a zămislit!

Plutim spre zările albastre
Nuri uragan și nici puhoi,
Să-nfrîngă inimile noastre
Căci patria e-n larg cu noi...

Atît de-aproape ni se pare
Al casei fum, al țării mal,
Ce le apărăm cu-nvesănare
De orice vînt, de orice val.

Spre larg neavîntă bucuria,
Mai viu, spre însoțitul istm
De pare nava — România
Plutînd, prin ani, spre comunism!

Anul acesta, la 7 august, poporul nostru sărbătorește Ziua Marinei. În cinstea acestei sărbători matrozi, carnicii și ofițerii Forțelor Maritime Militare ale R.P.R. și-au luat angajamentul să-și perfecționeze și mai mult măiestria marinărească, să străjuiască cu vîgilență hotarele maritime ale Patriei.

Iată alături un aspect de pe una din navele Forțelor Maritime Militare ale R.P.R.

MUNCĂ ÎNDRĂZNEATĂ, BIRUITOARE

După cîteva ore de muncă încordată o clipă de răgaz nu strică... Recolta este bună. Bucuria cu care președintele Gheorghe Bițeca spune aceste cuvinte, este bucuria tuturor colectivștilor.

Gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic” înființată cu 5 ani în urmă, covecește oamenilor adevăratul drum spre viața îmbelșugată. Ferme de vaci, oi, porci și păsări, sute de hectare semănate cu grîu, porumb și plante furajere, iată numai o parte din ceea ce formează proprietatea obștească a colectivei.

Fondul de bază al gospodăriei atinge azi cifra de aproape un milion lei, ceea ce înseamnă o creștere de aproape 5 ori față de anul 1951. Țaranii muncitorii rămași în afara gospodăriei pot fi numărați pe degete... A crescut și s-a dezvoltat proprietatea obștească a gospodăriei, s-a îmbunătățit traiul colectivștilor, au crescut și au devenit cunoscuți în țara întreagă oamenii de frunte ai gospodăriei. Despre Gheorghe Bițeca, decorat cu Ordinul Muncii cl. II-a, președinte al gospodăriei de la înființarea acesteia, s-a scris de nenumărate ori în ziare.

Palatul Mare — satul aflat lângă pitoreasca stațiune balneară Mamaia, în imediata apropiere a orașului Constanța, întinerește odată cu oamenii săi.

40 hectare de legume și zarzavat dintre care 37 hectare irigate! Zilnic sînt trimise orașului Constanța sute de kg. de zarzavat proaspăt și la preț ieftin. De la începutul anului pînă în prezent, grădina de legume și zarzavat a adus gospodăriei un venit de peste 57.000 lei!

miriștea cîte un gospodar. Pe lotul colectivei dezmirișteau tractoarele cu farurile aprinse. Luna, mare cît o mămăligă ciobănească, scâlda toată valea prisăcii. La genunchiul hîrtopului, păștea slobod un cal. Moș Petru îl recunoscuse de îndată după pata albă, mare cît o piele de oaie.

Ce-a făcut băiatul acela? se întreba moș Petru. Ține șargul slobod? Doar n-a căpîtat să are numai cu un singur cal?!

Grăbi călare în jos pe după hîrtop. Acolo își are el o talpă de loc. Pe acela trebuie să-l dezmiriștească Vasile. Acolo își are un clin de pămînt și văduva Profira. Mai pe primăvară dăduse sfoară în comună că i-l dă Leonorei de zestre. Hm. N-ar fi rău. Locul văduvej e lângă al lui...

Cînd ajunse aproape de ogor, moș Petru se opri în loc și se trase mai în josul mărului pădureț de pe hotar. Se uită mai cu luare aminte și nu-i venea să-și creadă ochilor.

Ținînd de coarnele plugului, Vasile tot șușotea unei fete, plinuță și strînsă la mijloc ca un snop de seacă, care pășea alături îndemnînd caii. Eii, bat-o s-o bată de față, se lovi moșul cu palma peste frunte. Ea e, Leonora! Se vede treaba că hoțomanul de Vasile dăduse fuga la ea și-i ceruse un cal. Și venise și ea să-i țină de urît! Ce ții și cu tineretul ăsta, frate!

Intoarse calul în loc și o luă pe vale.

pe Lună

estire de
POȘCUCU

și a pus ochii pe văduvej Profira și, a cam bălătorit elaz pînă la lunca. Și de bună seamă va fi și ea mîine la alergări, și încă n-o fi strîns toți pe baltă să-i zvîrle dragului ei cînd el și pe ăilalți. Numai că s-o vlăgui șarg, mîine la alergări el nici cît o miță bate era mai acăpurnute un cal de eș. Ce mai calea neargă să încerce, me de pierdut. Iși de corn afumat tinzii și, curînd, erta lui Manole.

și, mîine andrei? este acolo? Măta-Pătru? întrebă oîndu-se.

să-mi dai un cal de-a dreptul moș nu mai lungească Dă-mi-l, bre omule, lurna binele, că e toamnă n-au în. Știi că șargul meu ține la Cucuteni și

nu poci să-l vlăguiește noaptea asta la plug. Mi-l dai?

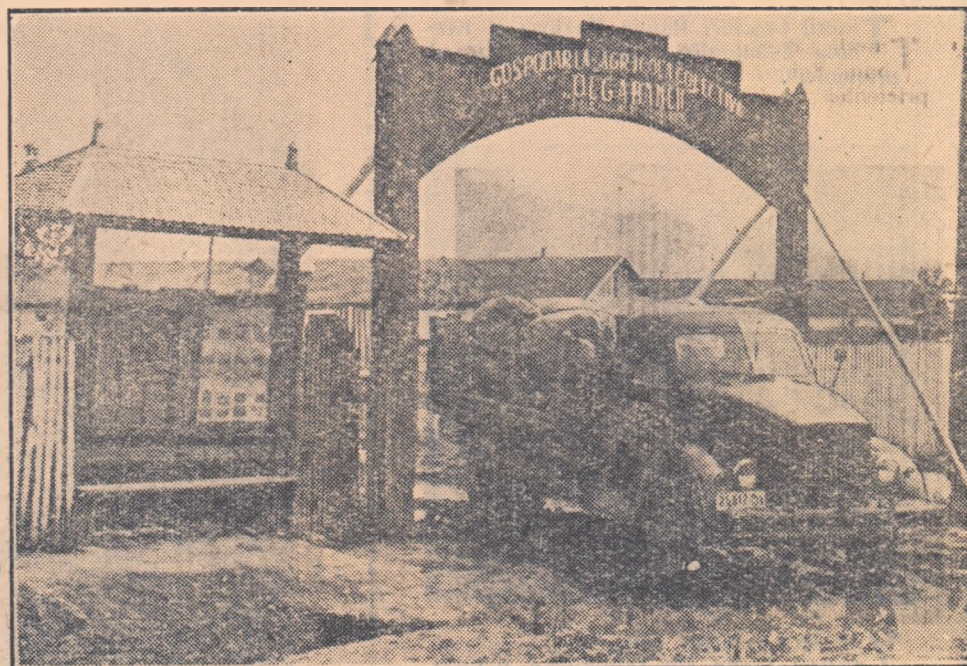
Manole căzu pe gînduri. N-ar fi vrut să i-l dea, că nici moș Petru nu-i dusesese sacii la moară săptămîna trecută. N-ar fi vrut nici să se pună rău cu moș Petru, că de la el lua în fece toamnă pălăgele pentru murături. Nimeni de prin partea locului nu are pălăgele ca moș Petru.

— Eu ții-ăș da, bădie — vorbi Manole într-un tîrziu, scîrpinîndu-se în creștet. — Ții-ăș da, dar vezi matale iapa-i gata să fete, iar bălanul nu trage lîngă cal străin să-i aprinzi și paie sub burtă. Inceară mata la Florea lui Ureche Degerată, că are destui.

— Să fii sănătos, bădie! Dacă nu-mi dai, treaba matale! zise moș Petru cînd dădu să plece. Manole rămase în prag. Ii părea rău.

— Bădie! Bădie Pătru — strigă Manole din pragul porții.

Moș Petru se opri în uliță. — Hai bădie să ții-l dau. Și aduse bălanul din șură. La cel dintîi cîntat al cocișilor, bătrînul urca hîrtopul. S-a oprit pe muche și și-a rotit privirea. Pe cîte o costișe, ca niște umbre în noapte, dez-

Unul din cele două camioane a'e gospodăriei colective, a plecat spre Constanța. El duce la piață, pentru vînzare, felurite produse agricole.

Noi-tineretul

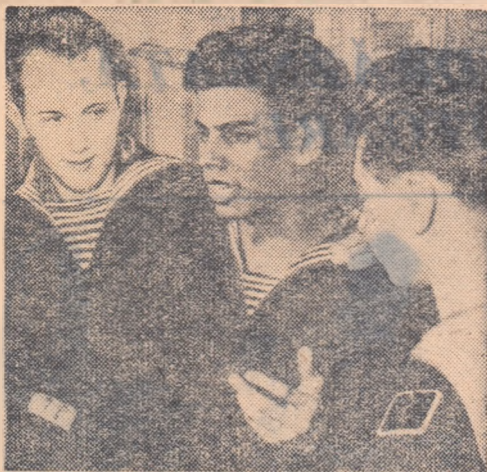
de L. OȘANIN
(Marș în cinstea Festivalului)

Privește-n jurul tău cu veselie:
Ne-am întâlnit — prieteni pe vecie!
Spre soare ne-avintăm — așa ni-i felul
Voința noastră-i tare ca oțelul,
Luptind alături și muncind cu spor
Noi vom aprinde-un soare arzător,
Iar vântul negru n-o să ne-nspăiminte
Și strânși uniți, pornind spre viitor
Pășim prieteni, pururi înainte!

Urcă astrul ca-n trecut
Treptele tăriei.
Ceasul vremii a bătut
Ora bucuriei.
Către noi, cei ne-nfricați

Azi să-și poarte pașii
Și vom fi de-a pururi frați
Și-or pieri vrăjmașii!
Sint tineri mulți în lumea asta mare
Nu-i număra! E-o grea numărătoare
Sintem atîția cite stele-s sus,
Cîți stropi în oceanul nesupus!
Sintem atît de mulți! Și niciodată
Nu ne va fi unirea sfărîmăi!
De vrei să știi ce-i marea fericire,
De crezi în viitor și-n înfrățire
Să vii la noi cu inima curată!

În romînește
de D. MIHAIL

Jim Patterson, care acum 19 ani a jucat rolul micuțului Jim din filmul „Cercul”, este un negru născut în Uniunea Sovietică. Iată-l astăzi elev la Institutul Superior Militar-Marin din Lenin-grad, declamînd prietenilor săi versuri despre mare, despre prietenie, despre minunata Uniune Sovietică.

În cabinetul de fizică al școlii medii din Tallin, elevii din clasa 10-a Eve Vișen, Helvi Lebiakas și Oskar Kalman se pregătesc pentru examen.

Tinerii bașchiri Raulia Kazieva și Kizbula Zubaidulin, executînd „Dansul prieteniei”.

Viradjab Loikova, colhoznică în artelul agricol Stalin din Tadjikistan, o tănără și pricepută crescătoare de vite.

Luminile vieții noi

Între două masive păduroase care pornesc de la Kazahstanul răsăritean și ajung pînă la Barnaul și Pavlovsk, se întindea o stepă nesfîrșită, o stepă fără nume. Zeci de kilometri puteai străbate prin ea și nu întâlneai un singur punct populat...

Și iată că în ziua de 1 Mai a anului trecut, în stepă au apărut oameni. Veneau de la Moscova, de la Sverdlovsk, de la Kemerovo să lucreze pămînturile întelenite.

Era o vreme urîță. Nori zdrențuiți pluteau jos, deasupra pămîntului ploaia cu stropi mărunți și înțepători. Tînăra Grigorieva care venea de la Moscova și care întreba mereu unde vor fi locuințele, Pavel Utocikin din Sverdlovsk și mai mulți alți tineri, nu erau în apele lor. Spre seară sosi tovarășul Rijkov, directorul viitorului sovhoz.

— De ce sînteți posomorîți, tovarăși? — se adresă el noilor sosiți. — La început va fi ceva mai greu, în schimb vom avea mulțumirea că noi am fost aceia care au trezit stepa la viață. Hai să pregătim terenul pentru corturi.

Curînd s-au format 4 brigăzi. Spre dimineață au apărut corturile. Toate acestea erau însă numai începutul; în fața tinerilor mai erau greutăți mari. Chiar din primele zile trebuia construit repede un baraj pentru stăvilirea apelor primăverii. Odată, în timpul unei furtuni năpraznice cu ploaie și zăpadă, apa amenința să sfarme barajul. Umăr la umăr, tinerii au muncit din răsputeri. Aproape două zile și două nopți n-au părăsit barajul. Vîntul le biciuia fața, îi orbea, nimic însă nu-i putea

face pe tinerii sovietici să dea înapoi. Frînți de oboseală, fericiți însă, ei se întorceau cîntînd în corturile lor, pentru ca peste cîteva ceasuri să pornească la o muncă și mai grea.

Singurul posomorît era Pavel Utocikin, care-și lăsase și o barbă roșie, țepoasă — semn că-i e lehamite de toate. Dar și fața lui s-a înseninat atunci cînd a sosit un tren de marfă, care aducea tractoare, pluguri, semănători, semințe, cărți, alimente, case demontabile. Partidul nu-i uita pe trimișii săi. Îi aprovizionă cu toate cele necesare. Privind cum se descarcă trenul, Pavel nu băgă de seamă că M. V. Trînov, șeful brigăzii de tractoare, se apropie de el:

— Pavele, tu vei ara prima brazdă. E o sarcină de cinste. Te rog însă să-ți razi barba. Nu uita că sovhozul nostru poartă numele de „Comsomolist”, iar tu arăți a moș în toată legea...

...Și Pavel n-a mai stat posomorît. El a muncit alături de toți ceilalți tineri. Într-un termen scurt au fost arate 7 hectare de pămînt. Lupta cu greutățile îi călea pe oameni.

N-a trecut mult și în stepă a fost construit un orașel muncitoresc, cu case încălzite, cu lumină electrică, cu radio. Neînfricații tineri, muncind cu însoflete, au trezit stepa la viață. Seara, în club, răsuna cîntece vesele. Sovhozul „Comsomolist” este o creație a neînfricaților tineri sovietici care au venit aici, în stepa fără nume, și nu și-au cruțat puterile pentru ca și în acest colț îndepărtat al Altaiului viața să pulseze din plin.

I. SUHORUCOV

15 ani de la crearea R.S.S. Moldovenești

La 2 august 1940, adică acum 15 ani, a fost creată Republica Sovietică Socialistă Moldovenească. În familia frățească a celorlalte popoare ale Uniunii Sovietice, poporul Moldovei socialiste a realizat în 15 ani importante succese. Au fost cons-

truite numeroase fabrici și uzine, a fost pusă în funcțiune hidrocentrala Dubăsari de pe Nistru.

În R.S.S. Moldovenească, în fața tineretului se deschid posibilități mari. 13.000 studenți frecventează școlile superioare de învățămînt, în republică func-

ționează 26 institute de cercetări științifice. La Chișinău s-a deschis o filială a Academiei de Științe a U.R.S.S. Tineretul Moldovei socialiste, alături de toți oamenii muncii, plini de încredere în viitor, luptă pentru ca republica lor iubită să înflorească din zi în zi.

„PRIETENELE”

Pictură de RAISA KUDREVICI

INSEMNĂTATEA CONFERINȚEI DE LA GENEVA

Mai mulți cititori au cerut redacției lămuriri în legătură cu lucrările conferinței de la Geneva. Răspundem aici la unele dintre întrebările cititorilor.

Intrebare: Ce răsunet a avut în lumea întreagă conferința de la Geneva?

RĂSPUNS: Rezultatele întâlnirii de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri au dat încredere popoarelor, le-au mărit speranțele că pacea va triumfa. Ziua de miine, anii care vin, ni se prezintă plini de nădejdi. Norii întunecoși ai războiului se resfiră. Razele păcii, seninul vieții răzbat cu putere.

Așa cum spunea tovarășul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., hotărârile luate la Geneva constituie începutul unei noi etape în relațiile internaționale. În acest fel au vorbit și personalități din țările apusene, fie că au făcut parte sau nu din delegațiile la conferință. „Conferința de la Geneva a schimbat cu siguranță climatul relațiilor internaționale” a spus într-o declarație a sa, făcută în parlament, A. Eden, primul ministru englez. Arătându-și mulțumirea față de rezultatele obținute la Geneva, un deputat francez a declarat: „De acum înainte nu în vis, ci în realitate s-au pus bazele unei ere noi, care permite să se nutrească mari speranțe într-un acord internațional trainic și îndelungat”.

Posturile de radio, agențiile de presă, zările din toate țările lumii s-au ocupat și continuă să se ocupe pe larg de marea însemnătate pe care o are prin succesul obținut, conferința de la Geneva.

Agencia China Nouă transmite: „Părerea care a dominat atât la conferință cât și în afara ei este că conferința de la Geneva a fost un bun început — un nou punct de plecare după zece ani”. Într-o convorbire avută cu corespondentul special al „Pravdei” în S.U.A., un fermier-american și-a împărtășit părere:

„Acesta este vestea cea mai îmbucurătoare din ultimii zece ani... Noi putem și trebuie să trăim în pace și prietenie, iată rezultatul Genevei”.

Spusele fermierului împărtășesc năzuințele sfinte ale tuturor popoarelor lumii de a trăi în pace și prietenie. Pe drumul păcii și prieteniei, al înțelegerii reciproce, s-au angajat la Geneva cele patru puteri să-și desășoare politica lor. Acesta este drumul care va izbăvi omenirea de primejdia războiului. Neînțelegeri sînt, dar ele pot fi înlăturate. Calea rezolvării lor este calea tratativelor, așa cum s-a dovedit din plin la Geneva.

Intrebare: Cum privește țara noastră conferința de la Geneva?

RĂSPUNS: Problemele discutate la Geneva interesează îndeaproape poporul nostru. Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, la care să ia parte țările europene, oricare le este orinduirea socială și de stat, precum și Statele Unite ale Americii, va duce neîndoișor la înlăturarea primejdiei unui nou atac. Țara noastră sprijină înlăturarea unui asemenea sistem și este gata să i se alăture. Tot atât de interesat este poporul nostru și în rezolvarea problemei germane. Înlăturarea unei Germanii unite și democratice nu este un lucru atât de ușor și cere multă răbdare. Fără doar și poate că poporul nostru nu i este indiferent cum se va ajunge la rezolvarea acestei probleme. O unificare a Germaniei care să ducă apoi la înglobarea ei în alianțele militare ale puterilor apusene — așa cum susțin puterile apusene — nu corespunde intereselor păcii și deci nici intereselor poporului nostru.

Drumul acesta este primejdios.

Dimpotrivă, crearea unui sistem de securitate colectivă, din care să facă parte cele două Germanii, așa cum propune Uniunea Sovietică, netezește drumul unității Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace. Unitatea Germaniei este o problemă care privește în primul rînd pe germani, de aceea cele patru puteri trebuie să țină seama de interesele și păreriile acestora. Poporul nostru sprijină un asemenea punct de vedere privind unitatea Germaniei.

Ajungerea la o înțelegere care să oprească cursa înarmărilor și să interzică armele atomice, înlăturarea piedicilor care frînează legăturile culturale și comerciale dintre țările Răsăritului și Apusului sînt probleme a căror rezolvare o dorește cît mai grabnic fiecare dintre noi.

La Geneva nu a fost luată în discuție, așa cum doreau unele cercuri apusene, problema privind țările de democrație populară. Între aceste țări se numără și țara noastră. Așa cum a arătat delegația sovietică, popoarele din această parte de lume și-au luat soarta în propriile lor mîini și își organizează viața așa cum hotărăsc ele. Nu există și nu poate fi vorba de o problemă a „țării Europei răsăritene”. Punerea în discuție a stărilor de lucruri din țările de democrație populară ar fi însemnat de fapt un amestec în treburile interne ale acestor țări. Or, nu acesta era rostul conferinței de la Geneva. Fiecare om din țara noastră mulțumește Uniunii Sovietice pentru felul cum a apărut cauza noastră, a tuturor, la Geneva.

Poporul nostru pășește mai hotărît pe drumul liber pe care și l-a ales, drumul construirii unui trai înstărit, al socialismului.

Marea sărbătoare a păcii și prieteniei de la Varsovia

Minunata sărbătoare a tineretului lumii, cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, a început. Din toate cele patru zări ale pămîntului, pe apă, prin aer și pe uscat, străbătînd mii și mii de kilometri, trimișii tineretului din 114 țări s-au întrînit pentru a 5-a oară, sub semnul înfrățirii, al păcii și prieteniei.

Varșovia a devenit în aceste zile capitala tineretului de pretutindeni. Investimîntat de sărbătoare, orașul vuieste de cîntec, joc și veselie.

Furia hitleristă prefăcuse orașul în ruine. Munca pașnică a omului a înălțat din temelii clădiri semețe, bulevarde largi, minunate parcuri și grădini, măturii ale triumfului vieții. Bătrîn și cu toate acestea tînăr, orașul renăscut de pe Vistula cunoaște din plin freamătul sărbătorii tineretului.

31 iulie 1955. Din zorii zilei orașul s-a trezit. Podoaba florilor și ghirlandelor înmirezmează casele. În adierea vîntului dimineții, steagurile își unduiesc faldurile multicolore. Cu fiecare oră ce se scurge, pe străzi se revarsă mii și mii de oameni. Coloane nesfîrșite se îndreaptă spre stadionul „Celor 10 ani”, construit de harnicul popor polonez, pentru marea zi a deschiderii manifestărilor Festivalului.

În sunetele trompetelor, pe stadion își face intrarea coloana demonștrărilor. Rînd pe rînd trec prin fața tribunelor algerieni, albanezi, chinezi, francezi, americani, sovietici, polonezi. Cu vîi aplauze este întîmpinată delegația țării noastre.

Cuvintele de salut adresate de Bruno Bernini, președintele Federației Mondiale a Tineretului Democrat, și de Iosif Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, fac să răsune de aplauze întregul stadion. Multimea rostește, în toate limbile pămîntului, chemarea tineretului „Pace și Prietenie”. Slăvit prin glasurile care cîntă imnul F.M.D.T., se înalță pe un uriaș catarg steagul Federației Mondiale a Tineretului Democrat. Cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie a fost deschis.

Timp de două săptămîni, aci, la Varșovia și în alte orașe poloneze, vor avea loc întîlniri prietenești, întreceri sportive, manifestări culturale, serbări populare. Cei 30.000 tineri, soli ai tineretului lumii, vor lega în zilele Festivalului noi prietenii, se vor cunoaște mai bine. Întîlnirea de la Varșovia va da un nou avînt luptei comune a tineretului pentru un viitor fericit, pentru pace și colaborare între popoare.

Intrecerile sportive

Intrecerile sportive sînt urmărite cu un viu interes de cetațenii polonezi și delegațiile aflate la Festival. La cele 23 discipline sportive se vor în- trece 4.000 de sportivi din a- rașului București a ieșit în- proape 40 de țări. În rîndurile lor se numără întregii cunos- 5—0.

Sportivii noștri au susținut prima întîlnire în cadrul tur- neului de fotbal. Întrînd e- aflate la Festival. La cele 23 chipa austriacă F.C. Stadlau, discipline sportive se vor în- reprezentantiva de fotbal a o- trece 4.000 de sportivi din a- rașului București a ieșit în- proape 40 de țări. În rîndurile lor se numără întregii cunos- 5—0.

ALBINA
Pagina 7-a

De la O SĂPTĂMINĂ la ALTA

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov vor vizita Anglia

În parlamentul englez se întîmplă rar ca liniștea din timpul lucrărilor să fie tulburată. Cînd însă primul ministru englez, A. Eden, a încuștințat Camera Comunelor că N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov le vor fi oaspeți, în primăvara anului viitor, furtuna aplauzelor s-a pornit în două rînduri.

Un semn cît se poate de grăitor. Așa cum au scris apoi zările, vizita conducătorilor U.R.S.S. va fi un pas înainte pe calea încrederii între state. Întîlnirea de la Geneva a șefilor de guverne ai celor patru puteri își dovedește neîncetat roadele.

Vizita delegației guvernamentale sovietice în R. D. Germană

Înapoiindu-se de la Geneva, în drum spre Moscova, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov,

prim secretar al C.C. al P.C.U.S., au vizitat, la invitația guvernului R. D. Germane, timp de cîteva zile, Republica Democrată Germană.

Cei doi conducători ai poporului sovietic au vizitat orașe, întreprinderi industriale și agricole din R. D. Germană. Peste tot pe unde a trecut, delegația sovietică a fost întîmpinată cu deosebită căldură de populație. La o mare adunare populară din Berlin, populația berlineză a aplaudat îndelung cuvîntările rostite de tovarășul Otto Grotewohl, primul ministru al R.D. Germane și tovarășul N. S. Hrușciov.

Poporul german sprijină în întregime poziția Uniunii Sovietice de a se ajunge la unificarea Germaniei prin crearea în Europa a unui sistem de securitate colectivă la care să participe ca părți egale atît R. D. Germană cît și Germania apuseană.

Tratative chino-americeane

La 1 august au început la Geneva tratative între R. P.

Chineză și S.U.A. Întîlnirea reprezentanților celor două părți, cu rang de ambasador, discută probleme care privesc unele relații dintre China și S.U.A. și a căror nerezolvare ține încordată situația dintre cele două țări.

Tratativele chino-americeane sînt privite cu un deosebit interes de popoarele lumii și îndeosebi de popoarele Asiei. Omenirea vede în această întîlnire încă un mare pas pe calea păcii generale. Împărtășind năzuințele de pace ale poporului american, personalități de seamă din S.U.A. vorbesc despre faptul că discuțiile la nivelul ambasadorilor de la Geneva, să fie urmate de convorbiri directe între miniștrii de externe ai celor două țări și chiar de o conferință a celor cinci mari puteri: U.R.S.S., R. P. Chineză, S.U.A., Anglia și Franța.

Rezolvarea tuturor problemelor care frămîntă popoarele, pe calea tratativelor internaționale, a devenit o cerință principală a timpului nostru.

In acul ALBINEI

CU CE NAS?

Marin Popa, administratorul lotului zootehnic din comuna Padea, raionul Segarcea, in loc sa-si vadă de treburi, „vizitează” des cazanul de țuică al chiaburului Vulpe Iordache. Intr-una din seri, după ce a băut 2 litri țuică, a căzut in uliță, iar cîinele lui Ștefan Popa i-a mușcat... nasul.

Bună țuică are Vulpe,
Dacă-o guști de la cazan;
Marin Popa cînd o-ncearcă
Ar tot bea din ea un an.

Și-uite-așa vine buclucul!
Nu-s de-atuncea multe zile,
Cînd Marin „gustînd” din țuică,
Nu mai mult de două zile,

O porni domol spre casă.
Inșă cum îl bătea vîntul,
Se împiedică-n picioare
Și îmbrățișă pămîntul.

Nenoroc, căci dintr-o curte
Un dulău, văzîndu-l jos,
Se dădu-ndirjit la dînsul
Și-l mușcă de nas vîrtos.

Stau sătenii și se miră;
Toți vorbesc c-un singur glas:
— A „gustat” Marin din țuică,
Pînă i-a ieșit pe nas.

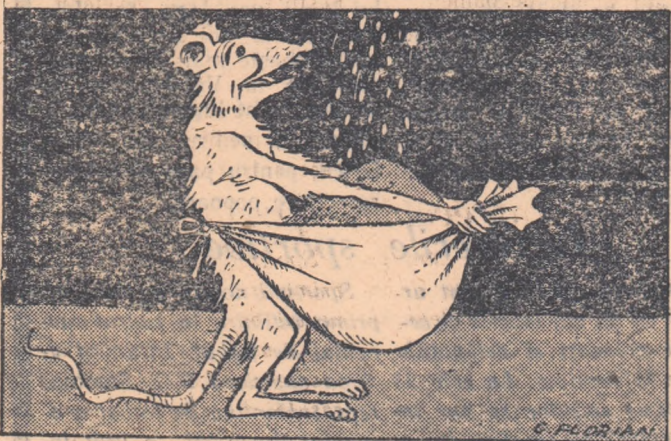
Iar dulăul, cînd îl vede,
Azi, că-s cunoștințe vechi,
Zice: „Nene, bun fu nasul!
Dă-mi să gust și din urechi!”

In această-mprejurare
Foarte tristă, din păcate,
Am să-i pun o întrebare
Să-mi răspundă, dacă poate:

— Frate Popa, ia amînte:
După ce ți s-a-nîmplat
Spune drept, de-acum-nainte
Cu ce... nas mai treci prin sat?

ION RUȘ

Din neglijență, unii țărani muncitori pierd însemnabile cantități de cereale.

Țararii delăsători: — Bună recoltă anul ăsta!...
Șoarecele de cîmp: — Bună... N-am ce zice!...

Unii țărani muncitori își lasă finul cosit să putrezească în ploaie, pe cîmp.

— Nu vrea, ațurisita să mînce de loc.
— Să știi că-i mai deșteaptă decît line; vede că-l finul putrezit.

UN HOP CU cîntec

Un cetățean intră în biroul lui Marin Suțan, președintele sfatului popular al comunei Grozești, raionul Codăești.

— Tovarășe președinte, a telefonat S.M.T.-ul. Sosesc batozele în comună...

Marin Suțan, bine dispus, făcu semn cetățeanului să-nchidă ușa... pe dinafară, și continuă să asculte muzica ce se transmitea la radio-ul instalat pe biroul dumnealui. După apăsarea o rău ușa se deschide din nou.

— Un hop... S-au oprit batozele!... Podul de la intrarea în comună e rupt.

Dar președintele se legăna în fotoliu în ritmul cîntecului ce se transmitea la radio: „Dormi odor, dormi pușor”.

După o corespondență trimisă de Chirilă Axinte

JALBA PORCULUI

Îmi trăiesc ultimele zile în comuna Teslui, raionul Slatina. De mași vedea cit sînt de bolnav și necăjit, v-ar trece pofta de slănină. E greșit cînd se spune „noroc porcesc”. Eu sînt cit-a mai porcu' și totuși n-am norocul ca tehnicianul veterinar Mischie Alexandru să se ostenească pentru a-mi face o

injecție. L-a rugat stăpînul meu, Ciucă Constantin: „Tovarășe veterinar, îmi moare porcu' cu zile!” Și i-a răspuns Mischie: „Mai întii și-nii dă-ți seama cum mi te adresezi, că eu nu-s veterinar... ci... șef. Porcul dumitale să mai aștepte!” Așteptînd, l-am văzut pe veterinar, pardon pe tehnicianul șef Mischie — rotofei și bine dispus — plimbîndu-se toată ziua cu șareta. L-am mai văzut răsîndu-se la săteanul Lupu Florea, care-l ruga să-i salveze porcul de la moarte.

Mischie nu s-a ndurat să-l salveze și porcul — prieten bun al meu — a dat ortul popii. Febra îmi crește, iar zilele mi se împuținează. Îmi aștept sorocul. Și cînd mă gîndesc că o injecție mi-ar salva viața!... Dar cu Mischie nu-i de trăit. Făgăduiește mereu și nu se ține de cuvînt. Ce să-i faci... chestie de obraz!

GHÎȚA PORCU

Pentru conformitate Valeriu Filimon

După o corespondență trimisă de Andrei Stan

Sesiune la MITOC

Sceneta în 5 acte

ACTUL I.

(Sala de ședințe a sfatului popular Mitoc, raionul Săveni. Deputații așteaptă începerea sesiunii).

Un deputat: Ce facem? Discutăm despre seceriș și treieriș, făr-ca tehniciana Clemansa Merticaru să fie de față?

Alt deputat: Incepem cu îngrijirea animalelor... Dar, aoleo, nici agentul zootehnicist Gheorghe Volosincu nu e aici! Lipsește și Avădăni Ioan, agent la plantele o'eginoase!

ACTUL II.

(Marginea satului. La umbra unui nuc, Clemansa Merticaru stă de vorbă cu o prietenă).

— Vai, dragă, auzi... sesiune pe așa căldură! Cum era să mă duc? Am ieșit să iau o'leacă de aer, că slavă domnului, stau destul la birou...

ACTUL III.

(Acțiunea se petrece la M.A.T.).

Gheorghe Volosincu: Ospătar, încă 2 kg. de... hic... vin. (în gînd) Ah, ce... hic... răcoare e aici... hic. De ce n-ar ține sesiunea la... hic... M.A.T.?

ACTUL IV.

(Malul Prutului. Avădăni Ioan pescuiește de zor cu un dița).

— Tii, ce mai crap!... Adică e somn. Fac o fripturică... Bine că nu m-am dus la sesiune, că-mi rămînea noroc-n apă.

ACTUL V.

Nu-l putem prezenta, fiindcă nu cunoaștem ce măsuri vor lua organele în drept la citirea celor 4 acte. O să-l citiți la rubrica „Pe urmele materialelor publicate”.

După o corespondență trimisă de

T. Deleanu.

Scrisorile lui Hie Puznașu

ARIA DIN MAR IȘELU

Eu sînt un om căruia îi place să-si vire nasul unde nu-i fierbe oala. Cel puțin așa zic cei cărora nu le prea vine la socoteală cînd îi alfi cu oala goală. Ba unii chiar se supără foc din pricina asta. Așa mi s-a întîmplat zilele trecute în comuna Mărișelu, raionul Bistrița. Să vedeți de ce: trec eu pe la sîfat și întreb, așa, într-o doară, dacă aria de treier are tot ce-i trebuie. Îmi răspund, amîndoi de-odată, președintele Badea Nicolae și tehnicianul agricol Macrea Coriolan:

— Are, tovarășe. Ia privește pe geam: găleți, cazmale, tirnăcoape, butoaie pentru apă, indicatoare, lăzi cu nisip, de toate! Ehe, te pui dumneata cu noi?

Intr-adevăr, toate cele înșirate de ei zăceau împrăștiate prin curtea sfatului, de parcă s-ar fi instalat acolo o companie de pompieri.

— Bine, măi oameni — le zic — dar, după cît mă taie

pe mine capul, lucrurile astea ar trebui să stea la aria, nu aici.

— Ce arje, tovarășe? — sare tehnicianul. — Noi le ținem aici, la vedere. Să vadă oricine pofteste că ne-am îngrijit să le avem. Și-apoi, de ce să le ducem, cînd eu încă n-am terminat cu planificarea cotelor?

Simțeam că mă trece nădușeala. Am ieșit în uliță, fluierînd a pagubă, în contul președintelui și-al tehnicianului agricol. Cînd mă uit pe-o uliță, spre izlaz, văd trecînd niște care cu snopi. Dau fuga, le ies în față, și-i întreb pe oameni:

— Incotro, fraților?
— Incolo, spre aria — îmi răspunde unul.
— Treierați, treierați de zor...
— Am treiera noi, dacă...

— Las' că știu povestea! Vreți să-ncepți chiar mine? — Ne mai întrebă? Auzi vorbă!

— Atunci, ia cîrmiți carele și luați-o după mine.

Uite-așa, i-am dus pe oameni în fața sfatului. Acolo, am început să fac planul, vorbind tare de tot:

— O șiră o s-o clădim aici. Alta dîncolo. Iar batoza între ele, în dreptul geamului, să fie la vederea celor din birou.

Să vă mai spun ce s-a întîmplat? S-au supărat pe mine și președintele, și tehnicianul agricol. Ziceau, cum vă spuneam la-nceput, că-mi bag nasul unde nu-mi fierbe oala. Dar oamenii au ținut-o morțiș: „Facem aria la sîfat, dacă pînă mîine nu cărați toate calabăcurile astea unde trebuie”.

Sînt sigur că azi, în comuna Mărișelu, treierișul e în toi.